Tác giả: Nguyễn Duy Phước

TUYỂN TẬP THƠ LƯU NIỆM
NGUYỄN DUY PHƯỚC – PHẦN 2
Những Bài Thơ Các Mùa & Lễ Lạc

Mục Lục

1. tình xuân hoa bướm
2. tình xuân
3. cánh thiệp đầu xuân
4. xuân về
5. xuân đã đến
6. nắng xuân...
7. mai đào ngày xuân
8. mối tình xuân
9. cô gái xuân
10. xuân đi hè đến
11. hè về
12. hai mùa xuân hạ

13. nắng hạ chứa chan
14. nắng hạ sầu đời
15. nắng hạ cuối trời
16. luyến tiếc hè đi thu đến
17. mùa thu lá bay
18. nỗi lòng vào thu
19. thu sang tình sầu
20. mùa thu vắng em
21. tình thu vấn vương
22. mùa thu mây ngàn
23. giao khúc thu phai
24. tình hoài thu
25. tháng bảy mưa ngâu
26. tết trung thu
27. đông đã đến rồi
28. đông về lạnh giá
29. tình sầu đông về
30. sầu đông
31. thu đông giao mùa
32. đêm đông độc ẩm
33. đêm đông giáng sinh
34. hai mùa giáng sinh
35. đầu năm nơi đất khách
36. xuân ly hương
37. tiếc xuân
38. nỗi lòng xuân đến nơi đất khách
39. xuân hạ thu đông
40. thơ đường bốn mùa trăn trở

1. TÌNH XUÂN HOA BƯỚM

Mùa xuân cảnh sắc đẹp xinh
Bướm hoa quấn quýt tự tình xôn xao
Chúa xuân đến muôn màu xanh ngát
Rót hương đời ngào ngạt tơ lòng

Bướm hoa tình ngát duyên nồng
Giao thoa trời đất mênh mông ngập hồn
Hoa lộng lẫy dập dồn khoe sắc

Nắng vàng hoe may mặc cánh hồng

Nụ hoa thuần khiết trắng trong
Duyên tình hoa bướm mặn nồng đắm say
Hoa trước gió lay lay yểu điệu
Dáng hoa mềm tơ liễu lả lơi

Mặn mà hoa bướm vương tơ
Bướm say mật ngọt thẫn thờ đê mê
Phấn hoa rải vần thơ chất ngất
Nhụy men nồng phảng phất hương trinh

Bướm hoa vương vấn mộng tình
Dưới trăng đôi bóng lung linh tuyệt vời
Bướm bay lượn lưng trời thơi thới
Cánh hoa tươi phơi phới, mỹ miều

Bướm hoa tha thiết muôn chiều
Trung trinh tình vẫn dập dìu bên nhau
Vạt nắng nhẹ ươm màu cánh bướm
Gió lùa hương ngát đượm nghìn trùng

Mây ngàn lưu luyến mông lung
Bướm hoa e ấp thẹn thùng thương yêu
Đóa hoa nở yêu kiều sắc thắm
Bướm lẳng lơ tô đậm sóng tình

Chung đôi hoa bướm quyện mình
Đẫm hồn trong ánh bình minh dạt dào
Cành hoa mỏng nghiêng chao trước gió
Nét yêu đời ửng đỏ chứa chan

Bướm tung cánh biếc rộn ràng
Bướm hoa dệt mối tơ loan phiêu bồng
Hoa với bướm một lòng tri kỷ
Hợp tâm đầu, tình ý mơn man

Bướm hoa đắm giấc mộng vàng
Mơ màng giai điệu cung đàn ái ân
Tình xuân trải khắp dương trần
Bướm hoa thắm thiết tình nhân ngàn đời.

Chú thích: *Trong bài thơ này, tất cả những câu thơ có ngắt quãng đều có chữ "bướm hoa".*

2. TÌNH XUÂN

Chúa Xuân về ngự trời cao
Trần gian nô nức đón chào đó đây
Chim muông đua hót ban mai
Tung tăng én lượn, bướm bay ngập trời
Dáng xuân lộng ánh tuyệt vời
Tình xuân phơi phới, duyên tơ dập dồn
Sắc hoa tươi thắm ngập hồn
Điểm tô má ửng, môi hồng ngất ngây
Cỏ cây xanh ngát trời mây
Cánh hoa trước gió nhẹ lay dạt dào
Lung linh đỏ rực cành đào
Nhành mai lóng lánh khoe màu vàng son
Nụ hoa xao xuyến cõi lòng
Nhụy tình mê mẩn đẫm hồn chơi vơi
Du dương một khoảng trời mơ
Dư âm réo rắt, ru hời mơn man
Điệu đàn trẩy khúc nhịp nhàng
Rộn ràng khơi mối tình xuân yêu đời
Muôn hoa đan kết tơ trời
Vườn hồng đua nở rạng ngời sắc hương
Hồn xuân trải khắp muôn phương
Lộc non trẩy lá vấn vương lòng trần
Tiết xuân nhè nhẹ, lâng lâng
Nắng vàng óng ánh nhuộm làn tóc ai
Hương xuân ngào ngạt, đắm say
Vườn xuân tao ngộ dâng đầy hồn thơ
Hoa lòng rộn nở mộng mơ
Xuân ca vang vọng ngàn lời tri âm
Tình xuân quyến rũ muôn phần
Đầu năm hoan hỉ xuân sang dương trần.

3. CÁNH THIỆP ĐẦU XUÂN

Gửi em cánh thiệp đầu xuân
Thiết tha gói ghém lòng trần ấp yêu

Nhặt từng cánh hoa mỹ miều
Ép vào lòng giấy bao điều ước mơ
Ngàn lời chúc ngạt ý thơ
Yêu đương thắm thiết trọn đời khắc ghi
Gửi người em gái xuân thì
Nỗi niềm vương mối tình si ngút ngàn
Xuân về rộn nỗi hân hoan
Ái ân rạo rực, mộng lành chứa chan
Hương xuân ngây ngất nồng nàn
Tình xuân phơi phới dâng tràn đắm say
Tiết xuân dịu vợi trời mây
Nắng vàng ửng đỏ hây hây má hồng
Mắt môi quyến rũ mặn nồng
Sắc hương rạng rỡ thỏa lòng thuyền quyên
Mặn mà một mối tơ duyên
Cùng người tri kỷ toại nguyền ước mơ
Chúa xuân giờ đã lên ngôi
Tơ trời se kết lứa đôi trọn tình
Thủy chung son sắt bóng hình
Dạt dào hoa mộng đẹp xinh ngát lòng
Đường trần gắn bó keo sơn
Kề vai sánh bước phiêu bồng cõi mơ
Điệu đàn dìu dặt buông lơi
Mối duyên tơ nguyệt đời đời không phai.

4. XUÂN VỀ

Xuân về tỏa ngát trời xanh
Chúa xuân tô điểm bức tranh dương trần
Tình xuân ngào ngạt lâng lâng
Vườn xuân hương phấn trào dâng đậm đà
Tiết xuân trải khắp sơn hà
Áng xuân tình tự chan hòa núi sông
Làn thu thủy nét xuân sơn
Gió xuân ru nhẹ cõi lòng ngất ngây
Hương xuân phơi phới vơi đầy
Ý xuân dào dạt men say ngát trời
Dáng xuân mềm mại vương tơ
Hồn xuân dào dạt nên thơ chạnh lòng
Nắng xuân chín ửng má hồng

Nàng xuân gieo rắc duyên nồng khắp nơi
Mơ xuân thiếu nữ thẫn thờ
Cùng xuân khoe sắc, nụ cười đẹp xinh
Tuổi xuân rạo rực ân tình
Thanh xuân vạt áo nguyên trinh trắng ngà
Gái xuân âu yếm mặn mà
Nét xuân mờ ảo thướt tha duyên ngầm
Giọt xuân gọi lộc nảy mầm
Trăng xuân lộng lẫy sáng ngần trời mây
Nụ tầm xuân đượm mơ say
Hoa xuân ngập lối, cánh bay tung trời
Hơi xuân lai láng hương đời
Mai đào nở thắm rạng ngời vườn xuân
Ngày xuân lộng ánh thiều quang
Đêm xuân giấc điệp mộng vàng lung linh
Xuân tươi mái ấm gia đình
Xuân mang hạnh phúc duyên tình trăm năm
Vui xuân bày trẻ dung dăng
Người người nao nức thưởng xuân rộn ràng
Tràn đầy sức sống xuân sang
Mến trao cánh thiệp đầu xuân mọi nhà
Xuân về hát khúc hoan ca
Đón mừng xuân mới ngân nga tiếng đàn
Trời xuân ong bướm ngập tràn
Đàn én tung cánh từng đàn chào xuân
Xuân nay chắc hẳn xuân quang
Xuân đi xuân đến chứa chan ân tình.

Chú thích: *Mỗi câu trong bài thơ này đều có chữ "Xuân".*

5. XUÂN ĐÃ ĐẾN

Xuân đã đến khiến lòng thêm nao nức
Đem an lành, hạnh phúc đến mọi nhà
Vườn xuân tươi rực rỡ muôn đóa hoa
Nở bừng sắc, dáng kiêu sa ngào ngạt
Mừng năm mới lòng rộn ràng câu hát
Mối tình quê vang khúc nhạc cung đàn
Chúa xuân về cảnh sắc đã sang trang
Đẹp rạng ngời trong tiết xuân êm ấm
Ươm nóng mãi cuộc tình thêm đằm thắm

Ý xuân nồng say đắm ngạt trời mơ
Trọn ái ân cho vơi nỗi mong chờ
Thỏa giấc điệp xây mộng đời tươi đẹp
Nhặt cánh hoa gợi tình xuân thắm thiết
Những nỗi niềm gói ghém ngát vần thơ
Nắng hong vàng dào dạt rắc hương đời
Vương đôi má ửng hồng người em gái
Tung tăng trời đàn én giăng cánh xoải
Hoa bướm vờn lơi lả mãi vườn xuân
Gió giao mùa xao xuyến thổi lâng lâng
Lay mái tóc tuyệt ngần bay lõa xõa
Lòng bâng khuâng trong chiều xuân êm ả
Chốn dương trần rộn rã nỗi hân hoan
Người người vui cùng chào đón xuân sang
Và tận hưởng ánh xuân quang mãi mãi.

6. NẮNG XUÂN...

Nắng xuân tươi thắm trải mênh mông
Lặng nghe xuân đến đẫm tơ lòng
Tình xuân dào dạt, hồn say đắm
Trẩy khúc giao mùa, xóa tiết đông

Nắng Xuân bảng lảng chớm ngoài hiên
Vạt nắng đong đưa tạo dáng huyền
Mộng huyễn vấn vương đôi mắt biếc
Nắng ươm nhè nhẹ, phủ vai mềm

Nắng xuân phơi phới, áng xuân nồng
Dư hương ngây ngất thỏa bướm ong
Chim muông vui hót mừng xuân mộng
Rộn rã vườn xuân, ngát tuổi hồng

Nắng xuân vời vợi, nỗi niềm mang
Đong đưa vạt nắng quyện mây ngàn
Hoa cỏ khảy đàn ngân réo rắt
Ru say trong điệu nhạc mơ hoang

Nắng xuân đan kết dáng hoa trinh
Trải ánh vàng hong ướp cuộc tình

Se sợi chỉ hồng, duyên tơ tóc
Óng ả muôn chiều, nắng thủy tinh

Nắng xuân ngào ngạt trên lối quê
Tỏa ngát đường mơ, vẹn ước thề
Làn gió xuân thì mơn trớn thổi
Để lòng ai lạc cõi đê mê.

7. MAI ĐÀO NGÀY XUÂN

Đầu xuân hoa trổ khắp nơi
Lòng trần rộng mở đón mời xuân sang
Đào hồng cùng với Mai vàng
Hai loài hoa tỏa rộn ràng ngày xuân
Đặc thù tiêu biểu Bắc Nam
Đỏ vàng hòa hợp, mơn man tình nồng

Hoa Đào nở rộ ửng hồng
Tháng giêng đất Bắc mênh mông trổ đầy
Đượm màu huyền ảo mê say
Lung linh sắc thắm, đêm ngày tơ vương
Tưng bừng phố xá, nẻo đường
Điểm tô ngày Tết, tình xuân dạt dào
Thân hoa như dải lụa đào
Mượt mà, óng ả đẫm trào vườn xuân
Sắc hoa âu yếm muôn phần
Duyên tình phơi phới, ái ân mặn nồng

Hoa Mai muôn thuở sắt son
Miền Nam xuân đến đơm bông ngát trời
Ánh vàng lộng khắp muôn nơi
Dáng hoa tơ liễu, tỏa ngời mùi hương
Nụ tình giăng mắc phố phường
Ý xuân ngào ngạt quyện hồn ngất ngây
Tết về Mai nở đẹp thay
Nhụy hoa quyến rũ, bướm bay dập dìu
Đóa hoa năm cánh yêu kiều
Trong vườn lộng lẫy, mỹ miều chào xuân
Tơ lòng dào dạt lâng lâng
Mai Đào khoe sắc tuyệt trần quê hương.

8. MỐI TÌNH XUÂN

Nhớ thuở tình xuân phơi phới bay
Hoa xoan rực rỡ tỏa hương đầy
Mai vàng khoe sắc cùng đào thắm
Bẽn lẽn bên thềm hoa cúc lay

Áng xuân tha thướt nét trang đài
Mộng lòng chan chứa mắt nai say
Nhụy nồng ngây ngất tình đôi lứa
Xuân đem hạnh phúc đến trao tay

Nắng xuân ửng đỏ má hây hây
Áo trắng thơ ngây, tóc xoã dài
Đôi mắt long lanh ngời say đắm
Môi hồng chưa vướng bụi trần ai

Hương xuân ngào ngạt quyện gió may
Vương trên màu áo, vóc mai gầy
Nhịp sống trào dâng, tình khơi động
Nối kết đời nhau cõi mộng này.

Chú thích: *Bài thơ này cũng loại độc vận với vần "ai, ay".*

9. CÔ GÁI XUÂN

Em như cô gái hãy còn xuân
Xuân đến xuân đi đã bao lần
Thanh sắc chưa phai màu xuân thắm
Dung nhan còn rộ nét thanh tân
Hương xuân ngát đượm tình ngây ngất
Dáng xuân ru nhẹ mộng lâng lâng
Anh ước xuân tình luôn lai láng
Để hồn em mãi tuổi thanh xuân.

Chú thích: Bài này dựa trên câu đầu của bản nhạc "Gái Xuân" của Phạm Duy và câu nào cũng có chữ "Xuân".

10. XUÂN ĐI HÈ ĐẾN

Xuân đi hè đến thật rộn ràng
Mang theo vạt nắng ấm chứa chan
Lung linh chân trời mơ quang đãng
Đắm say tình thắm chốn dương gian

Nắng hồng ngây ngất tỏa mênh mang
Cháy bỏng nung sôi cõi địa đàng
Giọt nắng thủy tinh ngời lai láng
Rót ánh hào quang đẫm chói chang

Dải nắng đong đưa thoáng mơ màng
Ru hồn theo giấc điệp mê hoang
Lóng lánh bên thềm soi rực sáng
Lay động lòng ai đắm mộng vàng

Hè về vương nỗi nhớ miên man
Phượng vĩ xuyến xao thắm ngỡ ngàng
Sân trường quạnh quẽ, người thưa vắng
Nắng tàn day dứt nỗi bâng khuâng

Công viên hò hẹn lúc hè sang
Hoa lá đơm bông nắng hong vàng
Lưng trời đàn én bay phiêu lãng
Ve sầu trổi khúc nhạc ngân vang

Nắng hạ cuối trời trải mơn man
Chân mây đầu núi lộng bạt ngàn
Không gian chìm đắm trong quên lãng
Góc biển lặng tờ gió lang thang.

Chú thích: *Bài thơ này cũng là loại độc vận với vần "an, ang"*

11. HÈ VỀ

Hè về nắng rực ven rèm

Nắng ươm tuổi mộng ru mềm mi em
Phượng rơi xác mỏng bên thềm
Xen cùng cánh bướm đọng trên vai gầy
Má em giọt nắng hây hây
Như màu phượng vĩ ngất ngây sắc hồng
Gió lùa suối tóc bềnh bồng
Lung linh giấc điệp, ru nồng ước mơ
Ép hoa phượng vĩ vào thơ
Hương thơm ngào ngạt, ngẩn ngơ đêm trường
Bâng khuâng nắng trải bên đường
Ve sầu khản tiếng, gió vương từng chiều
Nắng vàng trong gió hiu hiu
Vời trông hoa phượng chắt chiu lìa cành
Dư âm tình thoáng mong manh
Cuối trời vệt nắng long lanh nỗi sầu
Chia tay phượng vĩ nhạt màu
Hạ sầu man mác, xốn xao tình đầu
Em giờ xa cách phương nao
Buồn ôm gối chiếc, dâng trào lệ tuôn
Dáng gầy nắng hạ vấn vương
Thẫn thờ dõi bóng người thương năm nào
Tôi đi lòng dạ nghẹn ngào
Ngậm ngùi ngắm xác phượng rơi ngập đường
Nắng chiều nhung nhớ đoạn trường
Hè về đơn bóng gót buồn quạnh hiu.

12. HAI MÙA XUÂN HẠ

Ta rong ruổi nơi xứ người đơn bóng
Nghe hư không vang vọng tiếng tơ sầu
Tâm tình biết gởi về đâu
Niềm thương nỗi nhớ dạt dào quê hương
Xuân sang đất khách đoạn trường
Xuân đi, xuân đến vấn vương quê nhà
Tình xuân phai nhạt xót xa
Héo tàn sắc thắm mượt mà xuân xưa
Kỷ niệm day dứt sao vừa
Hương xưa mùa cũ còn đâu xứ người
Mảnh tình trống vắng, chơi vơi
Đến chi xuân hỡi ngẩn ngơ, bàng hoàng

Xuân đi hè đến vội vàng
Nắng hong vàng trải chứa chan tình sầu
Hè về nắng thấp trời cao
Đong đưa vạt nắng xuyến xao ngập hồn
Nắng hè rạo rực, bồn chồn
Vương trên mái tóc bềnh bồng nhẹ rơi
Giọt nồng tô thắm bờ môi
Đắm say tình ngát hương đời ngất ngây
Mơn man cánh mỏng trời mây
Quyện hồn theo gió heo may nghìn trùng
Dương trần vạt nắng mông lung
Thế nhân huyễn mộng chập chùng giấc mơ
Mênh mang nắng ấm tình đời
Từng cơn gió lộng chơi vơi đường chiều
Chắt chiu hạt nắng hạ yêu
Bên cành phượng vĩ mỹ miều luyến lưu
Sân trường hè đến tiêu điều
Ve sầu trỗi khúc buồn thiu, thẫn thờ
Dư âm day dứt, bâng quơ
Tim lòng thổn thức, sầu vơi bẽ bàng
Vỗ về giấc điệp mê hoang
Mơ màng trong giấc mộng vàng triền miên
Cô đơn ghế đá công viên
Buồn đơm tuổi mộng, ru mềm nhớ thương
Hè qua bao nỗi vấn vương
Ngậm ngùi ôm mối hoài hương trọn đời.

13. NẮNG HẠ CHỨA CHAN

Hè về nắng thấp trời cao
Chứa chan ánh nắng xuyến xao ngập hồn
Đong đưa một dải nắng hồng
Cho tình xanh ngát đơm bông rạng ngời
Long lanh vệt nắng cuối trời
Vương trên mái tóc nhẹ rơi bềnh bồng
Nắng hè rạo rực chờ mong
Nguồn thơ phơi phới đẫm lòng chơi vơi
Ánh nồng tô thắm bờ môi
Đắm say tình ngát hương đời ngất ngây
Mơn man cánh mỏng trời mây

Quyện hồn theo gió heo may nghìn trùng
Dương trần vạt nắng mông lung
Thế nhân huyễn mộng chập chùng giấc mơ
Mênh mang nắng ấm tình đời
Cỏ cây ngập lối ơ thờ bước chân
Hong vàng màu nắng bâng khuâng
Từng cơn gió lộng lâng lâng đường chiều
Chắt chiu hạt nắng hạ yêu
Bên cành phượng vĩ mỹ miều luyến lưu
Sân trường đơn bóng tiêu điều
Ve sầu trỗi khúc buồn thiu, thẫn thờ
Dư âm day dứt, bâng quơ
Tim lòng thổn thức đầy vơi nỗi niềm
Nung sôi giọt nắng thủy tinh
Hào quang sáng tỏa lung linh địa đàng
Dỗ dành giấc điệp mê hoang
Mơ màng trong giấc mộng vàng triền miên
Tự tình ghế đá công viên
Nắng ươm tuổi mộng ru mềm nhớ thương
Nắng hồng nồng ấm vấn vương
Sáng soi đôi bóng chung đường ước mơ.

14. NẮNG HẠ SẦU ĐỜI

Hè qua nắng hạ sầu đời
Xuyến xao vạt nắng thẫn thờ nhớ thương
Buồn dâng nặng trĩu bước đường
Bâng khuâng mây quyện nỗi buồn hắt hiu
Vấn vương màu nắng hạ yêu
Bên cành phượng vĩ mỹ miều thắm tươi
Hoa thơ hương sắc rạng ngời
Yêu thương nồng ấm, chơi vơi phiếm đàn
Lung linh màu nắng rộn ràng
Tình nương theo gió, mây ngàn mộng mơ
Nắng giờ phai nhạt cuối trời
Sắc màu hoen úa, sầu rơi chạnh lòng
Chập chờn theo áng chiều trong
Liêu xiêu phủ bóng hoàng hôn ngập đường
Ve sầu trỗi khúc ly hương
Đưa hồn theo điệu nghê thường luyến lưu

Sân trường hè đến tiêu điều
Nhớ người xưa đã buồn thiu giã từ
Nắng tàn vướng gót viễn du
Tơ lòng thổn thức lời ru dãi dầu
Rừng thông lá động xạc xào
Không gian mờ khép một màu hanh hao
Nhớ xưa xây đắp nhịp cầu
Mảnh se, mảnh kết phương nào luyến trao
Lòng buồn đẫm hạt mưa ngâu
Cho mây hờn tủi, gió sầu ru đêm
Tình đơn, gối chiếc bên rèm
Canh thâu trăn trở, nỗi niềm tái tê
Lệ sầu lã chã, lê thê
Giọt thương, giọt nhớ não nề cách ngăn
Đường trần văng vẳng dư âm
Lối về thăm thẳm, xa xăm mịt mùng
Thương sầu day dứt ngàn trùng
Cuộc tình loang lỗ, bão bùng chân mây
Hè đi, hè đến miệt mài
Nỗi lòng nắng hạ vơi đầy nhớ mong.

15. NẮNG HẠ CUỐI TRỜI

Xuân vừa trôi qua, hạ đến rồi
Nắng hè rực rỡ thỏa niềm mơ
Yêu thương rạo rực, tình phơi phới
Nguồn thơ say đắm ngát hương đời

Xuân đi hè đến nắng chứa chan
Phượng vĩ đơm hoa thắm nồng nàn
Sân trường riêng bóng, hồn phiêu lãng
Ve sầu trổi khúc nhạc mơ hoang

Hè về cảnh sắc đã sang trang
Ánh nắng chói chang tỏa ngập tràn
Quyện cùng ngọn gió lùa ve vãn
Dỗ dành hoa lá nhuộm tia vàng

Lấp lánh giọt nắng hạ cuối trời
Vương trên mái tóc nhẹ nhàng rơi

Tô thắm bờ môi, lòng rộn nở
Long lanh trong khóe mắt rạng ngời

Quyến rũ lung linh dải nắng hồng
Cho tình xanh ngát trổ thêm bông
Vạt nắng đong đưa ngời cánh mỏng
Vương vấn trời mây thỏa tang bồng

Vừa mới sang hè nắng hanh hao
Tình thắm duyên tơ, ý dâng trào
Mộng huyễn lâng lâng miền hư ảo
Vỗ về ngây ngất giấc chiêm bao

Công viên hò hẹn chiều nắng hè
Thổn thức tim lòng đơn tiếng ve
Đôi bóng bên nhau, dìu bước khẽ
Gói trọn tình thơ, vẹn ước thề.

16. LUYẾN TIẾC HÈ ĐI THU ĐẾN

Hè đi trong vấn vương niềm nhớ
Chẳng đợi mà thu đã đến rồi
Thu sang vội vã còn bỡ ngỡ
Còn thương hương mùa cũ thắm tươi

Lá vàng héo úa rơi đầy ngõ
Sân trường cánh phượng đỏ chơi vơi
Biển động người thưa buồn nức nở
Trùng khơi sóng vỗ lộng luân hồi

Gió cuốn hoa tung trời ngập lối
Cây cỏ tả tơi rụng rã rời
Tiếc cánh hoa bay lòng trăn trở
Hè đi thu đến luống ngẩn ngơ

Ve sầu đêm vắng vương nhạc trổi
Trăng tàn song cửa hững hờ soi
Thiếu người yêu cũ sầu bao nỗi
Ngậm ngùi lặng ngắm áng mây trôi

Mây ngàn giăng mắc chân trời gởi
Heo may se thắt mảnh tình côi
Nghẹn ngào trong tiết thu vời vợi
Hạ nồng nắng ấm đã phai rồi

Gió thu xào xạc bồi hồi thổi
Lạnh lòng cô lữ nỗi đầy vơi
Khói sương giăng mắc hồn chới với
Nương chiều hiu hắt bạt hương đời

Ong bướm thôi dập dìu thơ thới
Đàn én ngưng cánh mỏi lưng trời
Duyên tình mờ nhạt đầy tiếc nuối
Đường trần không trọn bước chung đôi

Bàng bạc mưa ngâu chiều thu tới
Lạnh lùng đẫm ướt khoảng trời mơ
Thu sang chi để sầu nhung nhớ
Hè đi luyến tiếc ngập hồn tôi.

Chú thích: *Lại thêm một bài thơ độc vận.*

17. MÙA THU LÁ BAY

Mùa thu cảnh sắc vương sầu
Tình thu đã mất, niềm đau mãi còn
Chiều loang nắng nhạt bên song
Gió lùa sóng lá, dập dồn mưa bay
Lá nào còn ở trên cây
Lá nào đã rụng rơi đầy lối đi
Kể từ sông núi chia ly
Cũng mùa thu ấy phân kỳ luyến thương
Em đi thu tím gót buồn
Tôi về nghe tiếng mưa tuôn trong lòng
Em đi thổn thức dòng sông
Tôi về canh vắng đèn chong nhớ người
Mây ngàn giăng mắc lưng trời
Mênh mông, hiu quạnh bên đời phù vân
Còn đây một nửa vầng trăng
Dõi tôi soi bóng dặm ngàn tha hương
Lũng xa con suối lạc nguồn

Rừng thu phong kín nẻo đường cô liêu
Tìm đâu chiếc lá thương yêu
Mang màu xanh ngát những chiều mơ say
Em giờ đếm lá vàng bay
Trong công viên cũ tính ngày hợp tan
Tôi đi nhặt lá thu vàng
Ngậm ngùi ngắm xác thu tàn héo hon
Thu qua, thu lại mỏi mòn
Hồn thu đã chết, tình còn chi đâu
Hôm nay tóc đã bạc màu
Vẫn ngơ ngác hỏi ai sầu vào thu.

Chú thích: *Bài thơ và lời có video, muốn xem thì bấm vào link này.*

18. NỖI LÒNG VÀO THU

Thu về theo vạt gió heo may
Từng hạt mưa sa bỗng lạnh đầy
Chênh chếch đường mây mờ nắng nhạt
Lối mòn hoa cỏ héo lất lây

Tiết thu giăng mắc nắng mưa phai
Trở giấc trăng khuya giấc mộng dài
Canh thâu chìm đắm trong hư ảo
Lắng đọng thương sầu trên áng mây

Một mùa thu chết, nắng hoen đời
Tình sầu trổi khúc nhạc chơi vơi
Gió chớm lạnh xua chiều vụn vỡ
Đêm sâu, ngày vắn, dạ thẫn thờ

Lất phất mưa sa phủ bóng người
Nghe lòng thổn thức giọt thu rơi
Gió bấc chiều nay se thắt lạnh
Trăm thương, nghìn nhớ chẳng nên lời

Tình vẫn u hoài, vẫn cưu mang
Tơ lòng quặn thắt, lỗi nhịp đàn
Dư âm một thuở về xa vắng
Vương vấn tình thu quá bẽ bàng

Trời thu man mác bóng sầu vây
Cô quạnh hồn đơn chiếc bóng gầy
Rưng rức bao giọt tình rơi rụng
Rong ruổi trần ai kiếp lạc loài

Thăm thẳm đường mây trắng mịt mờ
Lạnh lùng sương khói tỏa ngàn khơi
Lạc bước tình đơn xuôi vạn nẻo
Thu vẫn muôn đời thu lẻ loi

Tơ lòng thổn thức giọt sầu rơi
Ru khúc tình xa, mộng nửa vời
Thu đến, thu đi ngời luyến nhớ
Tình thu còn mãi vấn vương đời.

19. THU SANG TÌNH SẦU

Thu sang cùng thoáng heo may
Buồn ngơ ngác cánh chim bay lưng trời
Lá vàng trước gió tả tơi
Theo cành phượng vĩ rụng rơi ngập đường
Chạnh lòng bao nỗi nhớ thương
Nghe chừng lá động muôn phương thẫn thờ
Quạnh hiu ghế đá hững hờ
Công viên hoang vắng ngẩn ngơ tình sầu
Mây ngàn trôi dạt về đâu
Chân trời man mác đượm màu luyến lưu
Giọt mưa ướt đẫm hồn thu
Tiếng mưa tí tách, lời ru miệt mài
Nắng tàn hiu hắt vơi đầy
Khói sương bàng bạc, sầu vây rã rời
Áng tà dương phủ bóng đời
Tình thu mờ khép chơi vơi nỗi lòng
Gió lùa xào xạc rừng thông
Ngẩn ngơ trong cõi thinh không lạnh đầy
Tiếng mưa dằn vặt đêm ngày
Ngập hồn giọt ngắn, giọt dài vấn vương
Người xưa gợi nhớ, gợi thương
Mảnh tình trống vắng, bước đường cô liêu
Dư âm day dứt từng chiều

Buồn nghe vời vợi tiếng tiêu ai hoài
Hương xưa mùa cũ nào khuây
Tình xưa giờ có phôi phai, nhạt màu?
Trăng tàn in bóng canh thâu
Rọi bên song cửa gợi sầu tái tê
Rừng thu phong kín đường về
Hoa rơi ngập lối não nề, xót xa
Đành thôi tình thoáng mây qua
Tơ lòng thổn thức nhạt nhòa chiều thu.

20. MÙA THU VẮNG EM

Thu về giăng mắc heo may
Tình thu mờ khép chân mây hững hờ
Thu mang thương nhớ cho đời
Người qua bến vắng bơ vơ nhớ người
Lá vàng từng chiếc buồn rơi
Liễu sầu ủ rũ tả tơi nghìn trùng
Chập chùng giấc mộng mông lung
Trăng thu vằng vặc não nùng canh thâu
Chiều thu giọt nắng hanh hao
Hồn thu vời vợi, nao nao ngập lòng
Bụi trần vướng víu chân đơn
Gót buồn cô lữ tủi hờn, lất lây
Thương sầu khuấy động áng mây
Bẽ bàng chiếc lá thu bay lạnh đầy
Chiều mưa lặng lẽ bóng gầy
Dư âm một thuở đọa đày xác thân
Lạc loài rong ruổi đường trần
Phố phường hiu quạnh, bước chân ngỡ ngàng
Công viên ghế đá âm thầm
Người đi, kẻ ở trăm phần đắng cay
Rừng thu mờ phủ tường mây
Hàng thông xào xạc, miệt mài lời ru
Bóng em mờ khuất về đâu
Để bên song cửa, giang đầu ngóng trông
Gió sương lạnh buốt cõi lòng
Tương tư da diết, nhớ mong ngập tràn
Buồn vương theo vạt nắng tàn
Mảnh hồn trống vắng, miên man nỗi niềm

Thu về cho giọt sầu lên
Cho dài ngày tháng không em bên đời
Vòng tay thiếu vắng lẻ loi
Hương xưa day dứt, tim côi rũ mềm
Em đi xóm nhỏ buồn tênh
Ngọn đèn hiu hắt đượm thêm nỗi sầu
Vấn vương kỷ niệm ban đầu
Từng mùa thu đến xuyến xao cõi lòng
Thu đi thu lại mỏi mòn
Hồn thu đã chết, tình còn chi đâu
Hôm nay tóc đã bạc màu
Vẫn ngơ ngác hỏi ai sầu vào thu.

21. TÌNH THU VẤN VƯƠNG

Thu đến mùa thu của thi nhân
Trần gian chuyển sắc đượm tơ vàng
Cỏ cây thay áo màu lưu luyến
Cảnh vật sang trang luống ngỡ ngàng

Thu về rạo rực dậy nguồn thơ
Xuyến xao, chan chứa ngạt hương đời
Tơ lòng dào dạt, hồn chới với
Sắc màu quyến rũ một trời mơ

Thu sang cùng với tiết thu phân
Heo may se lạnh chốn dương trần
Bàng bạc trời mây sương trắng tỏa
Tình thoáng mơ hoang cõi địa đàng

Thu tới vương mang nỗi sầu vây
Lá vàng trước gió rụng rơi đầy
Hoa tàn, liễu rũ lòng trăn trở
Chênh chếch đường mưa chiếc bóng gầy

Vườn hoang quạnh quẽ áng mây mù
Công viên hiu hắt vắng lời ru
Rừng thông gió thổi nghe xào xạc
Vạt nắng chiều tàn hong sắc thu

Sương khói buồn dâng phủ chơi vơi
Mây ngàn giăng mắc đẫm chân trời
Lạc loài, mờ mịt đường rong ruổi
Mưa thu lạnh thắm, buốt rã rời

Trăng thu huyễn hoặc gợi tình sâu
Tầng mây se thắt mối thương sầu
Ánh sao vằng vặc cơn mộng ảo
Chập chùng vướng bận giấc canh thâu

Tơ lòng thổn thức giọt sầu rơi
Ru khúc tình xa, mộng nửa vời
Thu đến, thu đi ngời thương nhớ
Tình thu còn mãi vấn vương đời.

22. MÙA THU MÂY NGÀN

Thu đến đây rồi thoáng chơi vơi
Thu qua, thu lại xuyến xao đời
Thu sang trong vấn vương màu nhớ
Vướng đọng thu sầu luống ngẩn ngơ

Thu đến, thu đi đã mấy mùa
Gió núi mây ngàn quyện nắng mưa
Không gian lạnh lẽo sầu hiu quạnh
Lối mộng đường về ai đón đưa

Vạt nắng chiều buông gợi sắc thu
Vườn hoang lặng lẽ bóng mây mù
Công viên hoang vắng, tình đơn lẻ
Hàng thông văng vẳng thoảng lời ru

Chiều nay hoa lá rụng rơi đầy
Rừng thu xào xạc lá thu bay
Thoáng sầu loang mắt nai ngơ ngác
Vướng víu giọt buồn, men đắng cay

Sợi mềm nắng đổ bóng chiều giăng
Cảnh sắc mơ hoang, lá úa vàng
Bàng hoàng mờ phủ chân trời tím

Giao mùa thay áo rước thu sang

Tiễn người theo gót cánh chim di
Có nghe luyến tiếc, vấn vương gì
Hàng mi ngấn lệ sầu len lén
Biết nói gì đây lúc biệt ly

Thu đến gợi sầu, thu lại đi
Kỷ niệm xa xưa cứ bám ghì
Ngàn năm thu vẫn là nhung nhớ
Cõi lòng quặn thắt mối tình si

Chân trời cánh vạc lững lờ bay
Lất phất mưa tuôn thấm lạnh đầy
Tiếng thu rưng rức sầu bao nỗi
Thầm trách lòng ai sớm đổi thay

Dấu yêu mờ nhạt phủ hơi sương
Vẫn mãi ru ta khúc đoạn trường
Tóc xanh mưa gió pha màu bạc
Xác thân vàng võ nỗi sầu thương

Ai còn mơ ước, dáng thu mơ?
Riêng tôi đau xót nỗi mong chờ
Tơ lòng thổn thức niềm thương tiếc
Lây lất tình thu vất vưởng đời.

23. GIAO KHÚC THU PHAI

Thu về day dứt gợi niềm đau
Miên man khơi dậy khối tình sầu
Mỗi độ thu sang lòng trăn trở
Muôn đời ngăn cách hạt mưa ngâu

Hoàng hôn bảng lảng đượm sắc thu
Vườn hoang mờ mịt bóng mây mù
Hồn thu khuấy động tình hoang hoải
Vạt nắng soi mềm bước viễn du

Liễu buồn rũ bóng, dáng ơ thờ

Cỏ cây vàng héo, xác tả tơi
Công viên ghế đá sầu quạnh quẽ
Thu tàn trên lá úa rụng rơi

Lạnh lùng da diết tiết thu phân
Gió rít từng cơn quét lá vàng
Dư âm thổn thức sầu ly biệt
Tiếc nuối duyên tơ, giấc mộng tàn

Trời thu giăng mắc giọt sương sa
Lất phất mưa rơi ướt nhạt nhòa
Giọt sầu rỉ rả quàng gót lẻ
Buốt giá dặm trường nỗi xót xa

Rừng thu mờ khép giữa đường mây
Vất vưởng chiều nay bước lạc loài
Chân trời cánh vạc bay lờ lững
Trăng soi hờ hững loang mắt nai

Một mùa thu chết nắng hoen đời
Ve sầu trổi khúc nhạc chơi vơi
Gió chớm lạnh xua chiều loang lở
Đêm sâu, ngày vắn, dạ thẫn thờ

Hồn lẻ, chăn đơn lỡ làng rồi
Duyên tình trắc trở mãi không thôi
Thu còn vương vấn thêm chi nữa
Giao khúc thu phai đắng kiếp người.

24. TÌNH HOÀI THU

Thu về giăng mắc bên trời
Cuộc tình theo lá sầu rơi thẫn thờ
Mịt mùng sương khói chơi vơi
Liễu sầu ủ rũ, vương tơ nghìn trùng

Chập chờn giấc mộng mông lung
Heo may bàng bạc, nhớ nhung miệt mài
Thu về sầu đọng áng mây
Nghìn thu áo trắng đong đầy nhớ thương

Sáng thu phơ phất mờ sương
Trưa thu nắng nhạt buồn vương ngậm ngùi
Chiều thu man mác sầu vơi
Đêm thu huyễn hoặc bóng đời lao xao

Trăng khuya se thắt lòng đau
Khuyết tàn day dứt canh thâu cô phòng
Hoàng hôn bảng lảng chiều buông
Nhớ đôi mắt biếc gợi buồn thế nhân

Đường xưa chiếc bóng bâng khuâng
Nghẹn ngào ngắm lá thu vàng rụng rơi
Lối về xóm nhỏ lẻ loi
Tường mây phong kín mảnh đời cô liêu

Phố phường hoang vắng tiêu điều
Mưa thu ướt đẫm đường chiều gian truân
Hạt mưa buồn vướng gót chân
Ngậm ngùi giao khúc thu sang lạnh đầy

Nỗi niềm thương nhớ nào khuây
Giọt tình rơi rụng sầu vây bước đường
Hương xưa còn mãi vấn vương
Bóng em mờ khuất muôn phương lạc loài

Thu tàn héo hắt, nhạt phai
Muôn hoa rũ cánh, cỏ cây úa mờ
Triền miên trọn kiếp mơ rồi
Trong cơn mê tỉnh, mộng đời hoài thu.

25. THÁNG BẢY MƯA NGÂU

Tháng Bảy về cuối hạ muộn màng [1]
Phút giao mùa lạnh báo thu sang
Mây khói phủ mờ hoen vạt nắng
Gió mưa lất phất cõi nhân gian

Tháng Bảy sụt sùi hạt mưa ngâu
Như tuôn giọt lệ luống nghẹn ngào

Nhớ nhau một bến bờ ngăn cách
Đôi đường tan hợp gợi lòng đau

Tháng Bảy thương xót chuyện tình Ngâu [2]
Nước cuộn sông Ngân ngấn giọt sầu
Một dải Ngân Hà còn ghi dấu
Điển tích tương truyền mãi kiếp sau

Tháng Bảy Thất Tịch [3] nỗi đọa đày
Ngưu Lang Chúc Nữ nợ trần ai
Hằng năm bắc nhịp cầu Ô Thước
Cho đôi tình nhân được xum vầy

Tháng Bảy ngày rằm nhắc nhở người
Công ơn cha mẹ tựa biển khơi
Nghĩa nặng sinh thành cao hơn núi
Vu Lan báo hiếu tạ ơn đời

Tháng Bảy thể hiện tình thế nhân
Tưởng nhớ tổ tiên, viếng mộ phần
Hướng về nguồn cội, lòng thành kính
Bông hồng cài áo để tri ân

Tháng Bảy phong tục Tết Trung Nguyên
Xá tội vong nhân, xóa muộn phiền
Mâm cỗ kính dâng người quá cố
Ăn chay, xám hối, mọi điều kiêng

Tháng Bảy thành tâm cúng cô hồn
Nguyện cầu siêu thoát khắp muôn phương
Rời chốn oan khiên về cảnh giới
Thoát tục an lành mọi sanh linh.

Chú thích:

[1] *Đây nói về tháng 7 âm lịch tức tháng 8 dương lịch, vào lúc cuối Hè*

[2] *Ngâu từ chữ Ngưu (Lang) mà ra*

[3] *Thất Tịch vào ngày 7/07 âm lịch đánh dấu cuộc hội ngộ hàng năm của Ngưu Lang Chúc Nữ và khiến mưa Ngâu.*

26. TẾT TRUNG THU

Trung Thu tháng tám ngày rằm
Tưng bừng lễ hội "hoa đăng" dưới trần
Lung linh muôn ánh hào quang
Chân trời tỏa sắc trăng vàng bao la
Đêm rằm lóng lánh ngân hà
Sáng soi rọi bóng Hằng Nga tuyệt vời
Cây đa chú Cuội ngẩn ngơ
Chị Hằng thỏa mộng xuống chơi dương trần
Cùng đàn trẻ nhỏ dung dăng
Rước đèn nhộn nhịp, giăng giăng ngập trời
Đưa vào thế giới mộng mơ
Đèn đuốc rực rỡ khắp nơi muôn màu
Rạng ngời cùng ánh trăng sao
Lồng đèn cá chép, ông sao rộn ràng
Muôn hình vạn trạng mọi phần
Thiếu nhi đón Tết "trông trăng" thỏa lòng
Hân hoan mừng Tết nhi đồng
Tung tăng nhảy múa tuổi hồng hoan ca
Âm vang tiếng nhạc chan hòa
Trống chiêng rộn rực, ngân nga dập dồn
Nhịp nhàng sư tử, lân, rồng
Múa may, nhào lộn, quay cuồng mê say
Rong chơi thỏa chí đêm ngày
Gái trai hội tụ vui vầy trống quân
Lòng thành mâm cỗ tri ân
Ngũ quả, bánh trái đầy mâm ngày rằm
Gia đình sum họp quây quần
Trung Thu hạnh phúc tình thân dạt dào.

27. ĐÔNG ĐÃ ĐẾN RỒI

Không hẹn mà Đông đã đến rồi
Bàng hoàng lòng bỗng thấy chơi vơi
Khung trời ảm đạm màu tang tóc
Cảnh vật hoen mờ sắc tả tơi
Hàng cây trụi lá rơi tan tác
Hoa cỏ héo tàn rụng xác xơ
Bâng khuâng sầu nhớ vương đầy lối

Man mác buồn dâng trọn kiếp người

Lất phất mưa ướt đẫm đường về
Mây ngàn phong kín nẻo sơn khê
Mịt mùng tuyết phủ sầu tê tái
Bàng bạc sương giăng luống não nề
Côn trùng cất tiếng than rỉ rả
Liễu gầy thổn thức rũ lê thê
Cô đơn chiếc bóng chiều đông giá
Dặm trường lữ thứ lạnh tái tê

Trời đông mưa gió se thắt lòng
Đầu đông phơn phớt ngọn bắc phong
Lập đông mây xám giăng mờ khuất
Chớm đông sương khói tỏa mênh mông
Chiều đông nắng nhạt cài song cửa
Đêm đông trăng khuyết ngập cô phòng
Sầu đông hoang hoải tình cô đọng
Sang đông vương vấn nỗi chờ mong

Không gian buốt giá lạnh phố phường
Nắng tàn hiu hắt áng thê lương
Mưa phùn dày đặc tuôn vời vợi
Gió bấc từng cơn thổi đoạn trường
Cánh vạc lướt nhanh tìm tổ ấm
Bước ai lững thững dưới trời sương
Đông sang day dứt tình cô lữ
Biết gửi về đâu nỗi nhớ thương.

28. ĐÔNG VỀ LẠNH GIÁ

Thu vừa khuất bóng cuối đường chiều
Bàng hoàng đông đến thoáng cô liêu
Mỗi độ tàn thu lòng vương vấn
Phố phường quạnh quẽ vắng tiêu điều

Đông về thôi thúc nỗi nhớ nhung
Gió bấc từng cơn thổi lạnh lùng
Cỏ cây héo úa, cành xơ xác
Văng vẳng đâu đây tiếng côn trùng

Theo thoáng heo may gió lạnh về
Chớm đông mây khói trải lê thê
Sơn khê mờ mịt màu tê tái
Bàng bạc sương rơi luống não nề

Công viên ghế đá ngập lá vàng
Ngậm ngùi giao khúc bước đông sang
Dư âm thổn thức sầu ly biệt
Tan tác tình duyên, giấc mộng tàn

Thẫn thờ liễu rũ dáng tả tơi
Man mác buồn dâng một kiếp người
Lặng nhìn cánh vạc bay thờ thẫn
Nhặt lá vàng rơi tận cuối trời

Nắng tàn vụn vỡ áng hoàng hôn
Vạt nắng hắt hiu xót đẫm hồn
Ủ sầu rọi ánh bên sông cửa
Vầng trăng khuyết mạt bóng cô đơn

Trời chiều giăng mắc giọt sương sa
Lất phất mưa rơi ướt nhạt nhòa
Giọt sầu rỉ rả quàng bước lẻ
Buốt giá đêm trường nỗi xót xa
Đông về se thắt mối tơ vương
Lữ khách liêu xiêu gót dặm trường
Tuyết rơi phủ kín mờ quan ải
Biết gởi về đâu nỗi nhớ thương.

29. TÌNH SẦU ĐÔNG VỀ

Đông về tuyết trắng ngập mênh mông
Thấm lạnh tim côi, sắt se lòng
Mây ngàn giăng mắc sầu bao nỗi
Ngậm ngùi giao khúc lúc sang đông

Đông đến cưu mang nỗi u hoài
Vương vấn tình sầu động lất lây
Mây mù dày đặc màu tê tái

Sương khói miên man tỏa lạnh đầy

Đông sang cảnh vật úa não nùng
Hàng cây trụi lá rũ mông lung
Hoa cỏ xác xơ, sầu tan tác
Văng vẳng đâu đây tiếng côn trùng

Chớm đông buốt giá, gió hiu hiu
Vạt nắng mong manh gợi nhớ nhiều
Công viên quạnh quẽ sầu cô đọng
Ngõ vắng, người thưa thoáng tiêu điều

Lất phất mưa phùn trải lê thê
Hanh hao gió bấc lạnh đường về
Bập bùng giông bão sầu tơi tả
Bàng bạc sương rơi luống não nề

Rưng rức mưa sa mắt lệ mờ
Nức nở tim lòng thoáng chơi vơi
Bâng khuâng sầu nhớ giăng ngập lối
Man mác buồn dâng trọn kiếp người

Khắc khoải canh thâu nỗi đọa đày
Giọt tình rơi rụng tiếng sầu vây
Dõi bóng trăng tàn bên song cửa
Trở giấc đêm trường mộng tàn phai

Hình bóng người xưa tận cuối trời
Dặm trường thờ thẫn bước bơ vơ
Lặng nhìn cánh vạc bay mòn mỏi
Vết dấu chim di đã xa vời

Gió rít từng cơn buốt đẫm hồn
Nắng tàn loang lổ áng chiều buông
Phố phường hoang vắng sầu hiu quạnh
Đường về hoang hoải bóng cô đơn

Lữ khách liêu xiêu bước chân buồn
Phiêu bồng trôi dạt khắp muôn phương
Mịt mờ tuyết phủ sầu nhân thế
Biết tỏ cùng ai nỗi đoạn trường.

30. SẦU ĐÔNG

Thu đi cho lá vàng rơi
Đông về đem đến cả trời nhớ nhung
Phố phường vắng vẻ lạnh lùng
Chân trời sương phủ chập chùng tái tê
Heo may bàng bạc sơn khê
Tuyết rơi trắng xóa, lê thê ngập đường
Nắng tàn hiu hắt thê lương
Mây ngàn giăng mắc, khói sương nhạt nhòa
Chiều buồn buông ánh dương tà
Hoàng hôn mờ mịt xót xa lối về
Mưa phùn lất phất não nề
Giọt mưa đẫm ướt sắt se cõi lòng
Gió lùa lạnh thấm trời đông
Quặn niềm trăn trở mênh mông tình sầu
Bóng em lạc lối về đâu
Trường xưa vắng lạnh, nghẹn ngào quạnh hiu
Công viên ghế đá tiêu điều
Lá vàng xào xạc buồn thiu lìa cành
Cỏ cây héo hắt bên đàng
Bẽ bàng liễu rũ, úa tàn cánh hoa
Thẫn thờ đàn én lướt qua
Ngậm ngùi đơn bóng đường xa dãi dầu
Nhớ người xưa cũ ngày nào
Bên song thao thức canh thâu đợi chờ
Nửa vành trăng khuyết lu mờ
Phòng không gối chiếc chơ vơ nỗi niềm
Mảnh tình băng giá lụy phiền
Vẫn không xoá nổi trong tim bóng hình
Tuyết rơi phủ kín bên đường
Tìm đâu gửi nỗi nhớ thương miệt mài.

31. THU ĐÔNG GIAO MÙA

Thu vừa cất bước ra đi
Theo ngàn vết dấu chim di chân trời
Thu đi cho lá vàng rơi
Hàng cây trơ trụi bơ vơ bên đường

Chiều tàn, chiều hững hờ buông
Mang màu tím ngắt vấn vương ngập hồn
Thẫn thờ tiếc ngọn thu phong
Tình thu day dứt chạnh lòng thi nhân
Ngậm ngùi Thu đã úa vàng
Giọt mưa tí tách thở than đêm trường
Công viên hoang vắng sầu thương
Hoa rơi tan tác buồn vương kiếp người
Mỏi mòn cánh vạc chơi vơi
Tìm về tổ ấm chân trời mờ xa
Hồn Thu giờ đã phôi pha
Tiễn mùa Thu chết xót xa tình đời

Vội vàng Đông đã đến rồi
Không gian trở giấc bồi hồi, luyến thương
Trời mây ảm đạm thê lương
Giao mùa se lạnh, khói sương mịt mờ
Lập Đông mưa gió tả tơi
Rã rời cây cỏ xác xơ phủ đường
Quạnh hiu về thắm phố phường
Côn trùng vẳng tiếng nỉ non, não nề
Liễu sầu rũ bóng lê thê
Chớm mùa gió bấc tái tê lạnh đầy
Tuyết rơi lất phất đọa đày
Lạnh lùng trĩu nặng vai gầy cô đơn
Đông về buốt giá đẫm hồn
Giọt sầu ướt sũng trào tuôn ngút ngàn
Nghẹn ngào giao khúc Đông sang
Để bao nhung nhớ miên man ngập lòng.

32. ĐÊM ĐÔNG ĐỘC ẨM

Đêm đông tuyết đổ mịt mù
Canh khuya chiếc bóng, sầu tư mấy dòng
Quạnh hiu về thấm cô phòng
Trăng tàn đắm giấc bên song lặng tờ
Ánh trăng lu khuyết, trăng mờ
Biết cùng ai tỏ cho vơi nỗi niềm
Còn chăng chung tửu, bạn hiền
Cùng ta chia sẻ lụy phiền trần ai

Rượu đây ta uống cho say
Cho lòng trút sạch đọa đày chia phôi
Chừng như cạn chén ly bôi
Rồi không còn nữa những lời từ ly
Pháo hồng nhuộm lối em đi
Hoa trôi bèo dạt còn gì cho nhau
Rượu nào quên được thương đau
Rượu nào dập tắt được sầu cho đây
Men nồng hoen mắt mi cay
Cho dòng lệ chảy vơi đầy xót xa
Vỡ tan đôi mảnh gương nga
Giờ đành đối bóng nguyệt tà thâu canh
Sương khuya hiu hắt bên mành
Ta ngồi độc ẩm, oán than tình đời
Hỏi lòng rượu phạt, rượu mời
Mà nghe lịm chát, rã rời đầu môi
Bên nhau chưa trọn ước mơ
Để giờ ta đã thành người cố nhân
Yêu nhau chưa trọn ái ân
Để giờ mộng suốt đường trần có em
Tuyết rơi phủ trắng bên thềm
Sao chưa xóa hẳn trong tim bóng người
Dáng em vẫn thoáng mập mờ
Ngỡ trong đáy cốc em cười với ta
Hơi nồng, men bốc ngà ngà
Cũng không ngây ngất như là hương xưa
Đàn lên cung bậc chi vừa
Rượu dăm bảy chén vẫn chưa ấm lòng
Mạch nào cạn, mạch nào tuôn
Tháng năm đọng lại nỗi buồn liêu trai
Cung nào tỉnh, cung nào say
Để quên hết nỗi đắng cay cuộc tình.

33. ĐÊM ĐÔNG GIÁNG SINH

Lạy Chúa con là người ngoại đạo
Nhưng tin có Chúa ngự trên cao

Đêm đông vằng vặc ánh sao
Giê–su xuống thế nhiệm mầu Giáng Sinh

Thiên thần rộn rã loan tin
Bê Lem hang đá Chúa sinh ra đời
Hào quang rực rỡ muôn nơi
Bên trong máng cỏ hoang sơ lạnh đầy
Đức Mẹ đồng trinh chịu thai
Phép mầu linh hiển Ngôi hai giáng trần
Được tin mục đồng đến nhanh
Cùng với chiên thú tụ quanh hài đồng
Sao hôm rực sáng trời đông
Lung linh đưa lối chỉ đường ba vua
Đêm trường buốt giá máng lừa
Tuyết rơi trắng xóa một màu tái tê
Ngân nga tiếng hát vọng về
Mừng đấng cứu thế, nguyện thề Mân Côi
Hồng ân cứu rỗi sáng soi
Bình an dưới thế cho người thiện tâm
Đem yêu thương khắp dân gian
Tràn đầy nhân ái, chứa chan tình người
Giáng sinh thánh lễ vui chơi
Vinh danh Đức Chúa rạng ngời không quên
Tưng bừng trong đêm Nô–En
Giáo đường chuông vọng, vang rền thánh ca
Ngọn nến thắp sáng chan hòa
Hòa cùng sao sáng ngân hà long lanh
Niềm tin Chúa ban ơn lành
Hòa bình, hạnh phúc Việt Nam đời đời.

34. HAI MÙA GIÁNG SINH

Anh còn nhớ mùa giáng sinh năm đó
Đêm đông về rực rỡ vạn ánh sao
Tinh tú sáng ngời lóng lánh trời cao
Lung linh tỏa muôn màu như hoa nở
Trong không trung ngân vang hồi chuông đổ
Tuyết trắng ngần giăng xóm nhỏ, lối về
Hạt sương khuya bàng bạc trải lê thê
Bài thánh ca trỗi đê mê, diệu vợi
Bao uyên ương bỗng thấy lòng phơi phới
Cùng dìu nhau vui dạo phố, đường chiều
Hai chúng mình đôi bóng nhỏ liêu xiêu

Nơi xóm đạo, giáo đường yêu ngày trước
Dưới chân Chúa dâng lời thề, nguyện ước
Nguyện trọn đời chung bước sánh vai nhau
Mong Chúa cứu thế ban phước nhiệm mầu
Gửi niềm tin trong lời thỉnh cầu thành kính
Anh không phải là con chiên chân chính
Nhưng yêu em nên tin Chúa ngự trên cao
Mong hồng ân soi sáng mối tình đầu
Cho tơ duyên sẽ bền lâu mãi mãi

***

Mùa Giáng sinh năm nay đã về lại
Đêm đông lạnh đầy nghe tê tái, giá băng
Em ở đâu để sầu đẫm cách ngăn
Để đêm nay một mình anh lẻ bước
Sân giáo đường giờ tiêu tan mộng ước
Em đi rồi, về bến ấy xa xôi
Bóng người yêu nay hun hút chân trời
Lời thề xưa đã phai mờ cùng năm tháng
Tiếng kinh cầu vọng về nghe cay đắng
Hồi chuông vang như muối xát tim anh
Biết yêu em giấc mộng sẽ không thành
Tình yêu ấy vẫn dành cho em tất cả
Để giờ đây đôi lứa thành xa lạ
Trên đường đời đôi ngả lúc phân kỳ
Kỷ niệm xưa tâm khảm vẫn khắc ghi
Hình bóng cũ chia ly lưu luyến mãi
Ngậm ngùi tiếc thương mối duyên ngang trái
Bẽ bàng thay cuộc tình ngoại đạo dở dang
Bài thánh ca buồn day dứt miên man
Để nhớ mãi mùa Nô–En năm ấy.

35. ĐẦU NĂM NƠI ĐẤT KHÁCH

Nơi đất khách tháng ngày qua thấm thoát
Chốn quê người râu tóc đã bạc màu
Năm mới lại đến thật mau
Bước đường viễn khách lao đao miệt mài

Xa quê hương chuỗi ngày dài đằng đẵng
Bao năm qua vẫn mang nặng tình sầu
Hồn quê thiếu vắng từ lâu
Nhìn quanh lòng thấy rầu rầu, xót xa

Ngựa xe chạy hằng hà đông như nước
Muôn người xen, chen chúc khắp nẻo đường
Phố phường nhộn nhịp tưng bừng
Say sưa nhạc hội, tiệc tùng vui chơi

Đó đây rộn tiếng cười mừng năm mới
Lễ lạc linh đình, pháo đốt tung trời
Thấu chăng lòng khách bơ vơ
Giữa dòng người quá hững hờ qua nhanh

Niềm cô lữ mong manh trong giá lạnh
Tuyết rơi đầy phủ trắng mảnh tình côi
Sương mờ giăng khắp chân trời
Tìm đâu để gửi đôi lời nhớ thương

Biết về đâu bước chân buồn lãng đãng
Nỗi lạc loài nghe trống vắng miên trường
Ngậm ngùi kiếp sống tha hương
Mối sầu ly xứ vấn vương đêm ngày

Hồn u uẩn năm canh dài khắc khoải
Ngóng trông về nơi quan tái mịt mùng
Đoạn trường tháng tận năm cùng
Cưu mang một mối tình buồn không vơi

Đầu năm đến cùng bao lời cầu chúc
Tương lai xán lạn, hạnh phúc tràn đầy
Mong gì năm mới nơi đây
Hay vẫn nhạt nhẽo, đắng cay kiếp người.

36. XUÂN LY HƯƠNG

Cũng bánh mứt, cũng rượu chè, hương khói
Cũng tiệc tùng, nhạc hội, kém chi đâu
Nhưng lòng ta u uất nỗi niềm đau

Vì đã mất những gì sao kiếm được
Thời gian hỡi có nghe xin dừng bước
Đưa ta về tìm mộng ước xa xưa
Dù quê hương nắng sớm lẫn chiều mưa
Ta vẫn thấy nặng tình dưa với muối
Còn đâu nữa hồn dạt dào sông núi
Hương đồng nội ngào ngạt độ xuân về
Trên khắp nẻo đường rực rỡ hoa lê
Dáng xuân mộng đẹp tình quê thắm thiết
Nào pháo đỏ, nào cành nêu xanh biếc
Sắc mai đào diễm tuyệt đón chào xuân
Nào ngựa xe cùng tài tử giai nhân
Thôi đã hết thuở vàng son nhung gấm
Nơi đất khách xuân về sao lạnh thấm
Tiết Đông không sưởi ấm nỗi hoài hương
Thiếu tình người, thiếu hình bóng thân thương
Sầu viễn xứ dậy tủi hờn chất ngất
Việt Nam hỡi, có nghe từng tiếng nấc
Tiếng nghẹn ngào, thổn thức tự buồng tim
Trong đêm khuya cô tịch lặng im
Hồn lạc lõng biết tìm đâu quê mẹ.

37. TIẾC XUÂN

Xuân về có thấu nỗi lòng ta
Xuân có dừng chân chốn quê nhà
Cho ta nhắn gửi đôi lời nhé
Mối sầu vong quốc mãi xót xa

Xuân ơi xa cách tự bao giờ
Đất khách lưu đày, hận khôn nguôi
Xuân sang nhớ nước thêm hờn tủi
Lưu luyến tình quê những ngậm ngùi

Xứ người giá lạnh, tuyết sương rơi
Đón xuân này nữa mấy xuân rồi
Lòng ta luôn tiếc xuân quê mẹ
Có nắng tươi hồng trải khắp nơi

Muôn chim đua hót đón xuân về

Mai đào khoe sắc nở xum xuê
Tấp nập người người vui trẩy phố
Nhộn nhịp tưng bừng khắp nẻo quê

Hương xuân bay tỏa khắp không gian
Dáng xuân lộng lẫy rắc tơ vàng
Hồn xuân tô thắm tình non nước
Ý xuân chấm phá dải hoa văn

Nàng xuân xưa diễm lệ, huy hoàng
Có còn giáng hạ cõi trần gian
Hay đã biệt tăm từ dạo ấy
Để hồn sông núi xót ly tan

Xuân đến chi đây luống bàng hoàng
Cứ ngỡ xuân này hẳn xuân quang
Hoá ra xuân vẫn là xuân cũ
Vẫn kiếp tha hương, vẫn bẽ bàng.

38. NỖI LÒNG XUÂN ĐẾN NƠI ĐẤT KHÁCH

Xuân đến nơi đây, sương tuyết về
Lòng buồn day dứt nỗi xa quê
Lắng nghe tâm sự sầu non nước
Viễn khách bên trời lạnh tái tê
Ngày tháng ly hương nơi xứ người
Chạnh niềm cố quốc lệ tràn rơi
Xuân ơi bao nỗi sầu xa cách
Vương vấn hồn ta mãi chẳng vơi
Giờ ở nơi này luyến tiếc Xuân
Hương xưa mùa cũ gợi bâng khuâng
Anh đào, mai, trúc tình Xuân thắm
Nay có còn ngào ngạt ý Xuân
Ta chỉ mơ Xuân ở nước mình
Cỏ cây rạng rỡ một màu xinh
Bông hoa đua nở khoe hương sắc
Ong bướm vờn bay thật hữu tình
Ta đã mấy mùa xa cố hương
Lại mùa Xuân nữa luống đoạn trường
Vơi đầy kỷ niệm trong tâm khảm

Chồng chất trong lòng nỗi nhớ thương.

39. XUÂN HẠ THU ĐÔNG

Bốn mùa tiếp nối chốn dương trần
Hết Hạ, Thu, Đông lại đến Xuân
Nắng mưa, ấm lạnh thời luân chuyển
Cảnh sắc thay màu mỗi tiết phân

Xuân đã lên ngôi thắm mộng đời
Hạnh phúc chan hòa khắp mọi nơi
Cỏ cây khoe sắc, hương ngào ngạt
Vườn xuân xanh ngát một trời mơ

Mừng xuân đàn én lượn tung tăng
Ong bướm dung dăng dưới nắng vàng
Mây hồng lóng lánh vương tình tự
Chân trời lộng lẫy ánh xuân quang

Xuân đi hè đến nắng mênh mang
Phượng vĩ đơm hoa thắm rộn ràng
Sân trường hiu quạnh, người thưa vắng
Thẫn thờ trong giấc mộng mơ hoang

Mây ngàn gió núi quyện tơ vương
Thả hồn theo điệp khúc nghê thường
Ve sầu trỗi nhạc lòng xao xuyến
Nắng hạ cuối trời gợi nhớ thương

Hè mới khuất bóng thu vội qua
Giăng giăng mây xám trải la đà
Lá vàng trước gió rơi tơi tả
Vạt nắng chiều buông áng nhạt nhòa

Công viên hoang vắng nỗi u hoài
Khói sương bàng bạc phủ trời mây
Cành liễu tả tơi buồn rũ bóng
Điệu đàng man mác thoáng heo may

Thu đi đông đến đẫm lê thê

Gió bấc từng cơn thổi tái tê
Nắng tàn hiu hắt chiều đông giá
Sương buồn giăng mắc nẻo sơn khê

Tiết đông se thắt mảnh tình đơn
Tuyết trắng rơi nhanh phủ ngập đường
Dặm trường lữ khách sầu vời vợi
Chạnh lòng giao khúc bước sang đông.

40. THƠ ĐƯỜNG BỐN MÙA TRĂN TRỞ

Có những mùa xuân đến hững hờ
Khiến lòng viễn khách thoáng chơi vơi
Héo tàn dáng Xuân xưa tình tự
Phai úa hương mùa cũ thắm tươi
Chiều xuống bâng khuâng nhìn én lượn
Đêm về thơ thẩn ngắm sao trời
Xuân qua chi bấy niềm đau xót
Gợi nhớ tháng tư lụy kiếp người

Có những mùa hè nắng chói chang
Nắng để lòng ta với ngỡ ngàng
Phượng nở sắc vương màu luyến nhớ
Ve sầu nhạc trỗi khúc ly tan
Lưng trời lờ lững mây phiêu lãng
Góc biển lặng tờ sóng vỡ tan
Cảnh vật đắm chìm trong mộng ảo
Thả hồn theo giấc điệp mê hoang

Có những mùa thu úa não nề
Sương buồn giăng khắp nẻo sơn khê
Mưa rơi từng phiến sầu tan tác
Gió cuốn muôn hoa rụng tái tê
Quan tái mịt mờ xa đất mẹ
Chân mây vời vợi cách trời quê
Heo may se thắt lòng ly xứ
Mộng ước đa mang chửa vẹn thề

Có những mùa đông lạnh phố phường
Nắng tàn hiu hắt áng thê lương

Cỏ cây ảm đạm cài bên cửa
Hoa lá buồn thiu nép cạnh đường
Cánh vạc lướt nhanh tìm tổ ấm
Bước ai lững thững dưới trời sương
Tuyết rơi phong kín tình cô lữ
Biết gửi về đâu nỗi nhớ thương.

xin mời đọc tiếp phần 3

Nguyễn Duy Phước
nguồn: blog người phương nam

*Nguồn: Internet eMail by **kb** chuyển*

Đăng ngày thứ Hai, November 16, 2026
tkd. Khoá 10A–72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH